

CiU es deixa estimar pels socialistes

Jose Luis Rodríguez Zapatero rep a les portes de la Moncloa Artur Mas i Josep Antoni Duran i Lleida. CiU ha ofert al PSOE la seva col·laboració per aportar estabilitat a la política espanyola actual.

Ja fa dies que es parla de l'aproximació política entre el PSOE i CiU. Diversos episodis recents confirmen aquest canvi de relacions entre les dues formacions. Fa unes setmanes, després de mantenir una posició obertament en contra, CiU va donar suport a l'aprovació de la LOE, la nova llei de l'ensenyament. Encara no fa quinze dies, el president de la federació nacionalista, Artur Mas, obria la porta a l'entesa amb el PSOE. Des de la concorreguda London School of Economics, el dirigent convergent va oferir el suport de CiU a l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero per garantir l'estabilitat i facilitar elements de serenitat i eficàcia en l'acció de govern del PSOE. L'oferta del dirigent català no va ser una proposta oberta de canvi d'aliances, sinó més aviat una oferta per explorar vies de relació que podrien culminar en algun tipus d'entesa estable després de les properes eleccions espanyoles. Per al PSOE, el festeig amb CiU es va fer evident també la

Som a poques setmanes del desenllaç del procés de negociació de l'Estatut. La tensió política augmenta atida pel ball de bastons del P.P. I dels cops, a l'executiu de Zapatero han començat a ressonar cants de sirena cap a CiU. A la Moncloa hi ha qui ha tret el carnet de ball, per si de cas.

setmana passada. El mateix Zapatero, en declaracions informals davant la premsa de Madrid, el dia de la Constitució, reconeixia que alguns gestos d'ERC no li agradaven gens ni mica. Unes apreciacions que van ser contestades pel secretari general de la formació independentista, Joan Puigcercós, qui afegia que era "normal", ja que si tot el que fa ERC agradés a Zapatero, "li hauríem de donar el carnet d'Esquerres". Puigcercós, que va reiterar el suport de la seva formació a l'actual Govern espanyol per continuar les refor-

mes institucionals i socials, va afegir que ells també veuen gestos del PSOE que no els agraden, però que, al capdavant, això forma part de la diversitat política i que "el que compta és el que s'acaba votant conjuntament". En aquest darrer punt va coincidir amb el ministre d'Indústria i primer secretari del PSC, José Montilla, qui va recordar també que el PSOE no governa en col·lició, sinó que només manté "acords preferencials" amb les formacions que van donar suport a la investidura de Zapatero. Malgrat la coincidència, pe-

rò, entre alguns membres del Govern espanyol, s'han fet evidents també les ganes de desmarcar-se dels acords amb ERC. Si més no, ho va fer evident el ministre d'Administracions Públiques, Jordi Sevilla, que va dir obertament que seria convenient enfortir els acords al Congrés amb CiU. Sevilla afegia, en una anàlisi molt particular, que això donaria estabilitat al Govern estatal, i que, per tant, també afavoriria l'executiu de Maragall.

El PSOE i ERC confirmen els seus acords.

Tota aquesta remor de canvis d'aliances s'aixeca en un moment en què, als socialistes, els preocupa el possible desgast electoral que pateixen amb els atacs constants del PP, per les seves aliances parlamentàries amb ERC. D'aquesta manera, alguns sectors del PSOE i del govern de Zapatero enyoren altres èpoques d'entesa entre socialistes espanyols i CiU perquè entenen que no els havien comportat tants problemes. Un record matisable, tanmateix, perquè només cal revisar les hemeroteques dels temps dels darrers governs de Felipe González, quan l'estratègia d'assetjament del PP també es basava a acusar-los de vendre Espanya a la voracitat del nacionalisme català. Llavors, per comptes de Carod, Pujol era l'espantall de la dreta espanyola.

Malgrat aquests dubtes, però, de moment el PSOE ha deixat clar que no es planteja ara per ara trencar les aliances polítiques amb ERC. Tot i així els socialistes no tanquen la porta a ampliar els acords parlamentaris a altres forces, com CiU o el PNB. De fet, els nacionalistes bascos estan a punt de donar suport parlamentari als pressupostos de l'estat per al 2006. De la mateixa manera, CiU podria abstenir-se, per comptes de votar-hi en contra. Seria un altre gest d'aproximació entre les dues formacions. En cas d'aconseguir-ho, els socialistes obtindrien un èxit en la seva estratègia de presentar el PP com un partit crispat i aïllat. Alhora, si amplies- sin els seus suports parlamentaris, el PSOE intentaria contrarestar la imatge de dependència d'ERC, que el PP intenta utilitzar per desgastar l'executiu de Zapatero. Per lluitar contra això, el Govern espanyol també vol iniciar una campanya de difusió de la seva acció en diferents àmbits per aconseguir que el

El secretari general d'ERC, Joan Puigcercós, amb Alfredo Pérez Rubalcaba, protaveu del PSOE al Congrés de Diputats. PSOE i ERC han reformat la seva aliança parlamentària, de moment.

debat polític no giri només al voltant de l'Estatut de Catalunya.

Competència CiU-ERC. Els canvis polítics d'aquesta legislatura han fet que CiU i ERC hagin passat també a competir a Madrid. Fins a l'anterior legislatura, CiU havia estat sempre l'interlocutor únic del catalanisme al Congrés de Diputats. Ara, però, ERC s'ha convertit en un altre interlocutor. Els acords del Tinell, amb la pèrdua del Govern català de la federació, van convertir els republicans en l'aliat preferent del PSOE per a la investidura de Zapatero.

En aquesta situació, la federació ha canviat d'estratègia política. Davant la visceralitat de l'oposició del PP, l'actual líder de CiU, Artur Mas, ha optat per tancar les portes definitivament a possibles acords amb els populars —com a mínim, de moment— i per fer una oferta oberta als socialistes. Aquesta estratègia passa a competir directament amb la que ERC havia seguit en donar suport a la investidura de Zapatero.

Amb l'oferta actual, CiU abandona una línia de confrontació que havia seguit inicialment i aconsegueix situar-se com a interlocutor alternatiu a ERC a Madrid. De moment, l'oferta de CiU no planteja un canvi d'aliances al PSOE, però sí que obre les portes a futures col·laboracions de la federació amb el PSOE per a una propera legislatura. CiU fins i tot deixa oberta la possibilitat

de participar en un Govern espanyol, sempre que el nou Estatut de Catalunya arribi a bon port, ja que per a la formació d'Artur Mas significarà que Espanya haurà fet un pas important per al reconeixement de la plurinacionalitat.

Mentrestant, continuen les negociacions del nou Estatut a Madrid. De moment, la unitat de l'anomenat "quatripartit" (PSC, ERC, ICV més CiU) ha desaparegut del tot. CiU ja ha anunciat que fins que els grans temes (reconeixement de Catalunya com a "nació", el finançament i el blindatge de competències) no estiguin encarrilats, no acceptarà cap negociació "unitària", ja que considera que és absurd asseure's a negociar en una taula amb José Montilla a una banda i Miquel Iceta a l'altra. Així doncs, cada partit negocia per separat a Madrid. CiU prefereix mantenir els canals directes amb la Moncloa, oberts ja en el procés final de negociació de l'Estatut a Catalunya, per rendibilitzar al màxim el seu protagonisme polític i aconseguir per a la posteritat la fotografia de Pasqual Maragall i Artur Mas anunciant l'acord per a un nou Estatut. Ara, la federació intenta aconseguir que, en cas d'acord, es repeteixi una imatge semblant. En aquest cas, però, amb Zapatero per comptes del president català. Una imatge que tampoc no molestaria del tot el PSOE.

Enric Rimbau